

3. Banki w zakresie wzajemnych stosunków otwierają rachunki pomocnicze na ustalonych przez siebie zasadach.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. W terminie 14 dni od daty otrzymania bank rozpatruje ofertę zawarcia umowy rachunku bankowego lub wzywa składającego ofertę do jej uzupełnienia albo dołączenia niezbędnych dokumentów, jeżeli nie są spełnione warunki określone w zarządzeniu.

§ 10. 1. Umowa rachunku bankowego może być zawarta bezterminowo lub na czas określony.

2. Rachunki bankowe są prowadzone jako rachunki imienne.

3. Umowa rachunku bankowego może przewidywać wyodrębnienie środków pieniężnych przeznaczonych na określone cele, jak również przeprowadzenie w tym zakresie rozliczeń pieniężnych.

§ 11. 1. Posiadacz rachunku obowiązany jest zawiadomić bank o wszelkich zmianach danych, o których mowa w § 6—8.

2. Zawiadomienie banku o wygaśnięciu uprawnień do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku bankowym jest skuteczne poczynając od dnia roboczego następującego po dniu doręczenia zawiadomienia.

§ 12. Posiadacz rachunku, składając dyspozycję rozliczeniową w zakresie czynności, które wymagają zezwolenia dewizowego, załącza wymagane zezwolenie.

§ 13. 1. Bank przesyła posiadaczowi rachunku zawiadomienie o stanie jego rachunku na koniec roku kalendarzowego, co nie uchybia obowiązkom banku wynikającym z przepisów Kodeksu cywilnego.

2. W razie stwierdzenia niezgodności stanu na rachunku posiadacz rachunku zgłasza niezgodność w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

§ 14. Zamknięcie rachunku bankowego następuje z chwilą rozwiązania umowy rachunku bankowego lub jej wygaśnięcia.

§ 15. Bank zamykając rachunek bankowy zawiadamia posiadacza rachunku o wysokości salda oraz wzywa go do potwierdzenia tego salda w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia i podania sposobu zadysponowania saldem.

§ 16. 1. Uchyła się określone w art. 119 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21) obowiązki dotyczące posiadania rachunku podstawowego tylko w jednym banku, a rachunku pomocniczego w innym banku oraz zawiadomienia o otwarciu tego rachunku banku, w którym prowadzony jest rachunek podstawowy.

2. Rachunki podstawowe stają się rachunkami bieżącymi.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

219

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 11 sierpnia 1989 r.

w sprawie form i trybu przeprowadzania za pośrednictwem banków rozliczeń pieniężnych między osobami prawnymi oraz między tymi osobami i innymi podmiotami.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za pośrednictwem banków są przeprowadzane rozliczenia pieniężne między osobami prawnymi oraz między tymi osobami i innymi podmiotami, jeżeli przynajmniej jedna ze stron rozliczenia (wierzyciel lub dłużnik) posiada rachunek bankowy.

2. Rozliczenia pieniężne w obrocie krajowym przeprowadza się w formie gotówkowej lub bezgotówkowej — w złotych.

3. Formę rozliczeń pieniężnych ustalają strony w drodze umowy.

§ 2. 1. Rozliczenia gotówkowe przeprowadza się w formie czeku gotówkowego lub w formie wpłaty gotówki na rachunek wierzyciela.

2. Czek gotówkowy wystawia się na okaziciela lub imiennie (na określonej osobę).

3. Jeżeli czek został wystawiony w formie imiennej, wystawca czeku obowiązany jest wpisać na przedniej stronie czeku imię i nazwisko osoby podejmującej gotówkę w banku, a na odwrotnej stronie czeku cechy jej dowodu tożsamości (seria, numer, miejsce wystawienia).

4. Bank stwierdza tożsamość osoby, która podejmuje gotówkę na podstawie czeku imiennego.

§ 3. 1. Rozliczenia bezgotówkowe przeprowadza się, z zastrzeżeniem § 12, w jednej z następujących form:

- 1) polecenie przelewu,
- 2) czek rozrachunkowy.

2. Zobowiązania pieniężne mogą być regulowane w drodze otwarcia akredytywy, rozliczeń planowych i okresowych rozliczeń saldami.

§ 4. 1. Dokumenty stosowane przy przeprowadzaniu rozliczeń wystawia się na kwoty zaokrąglone do pełnych złotych.

2. Zaokrąglenie do pełnych złotych następuje w ten sposób, że końcówki w kwotach nie przekraczających 49 groszy pomija się, a końcówki przekraczające tę kwotę zaokrągla się w górę do 1 złotego.

§ 5. 1. Polecenie przelewu stanowi udzieloną bankowi dyspozycję dłużnika obciążenia jego rachunku określoną kwotą i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela.

2. Bank obciąża rachunek dłużnika najpóźniej w następnym dniu roboczym po przyjęciu polecenia przelewu oraz niezwłocznie uznaje rachunek wierzyciela.

3. Jeżeli umowa z bankiem nie stanowi inaczej, bank odmawia przyjęcia polecenia przelewu nie znajdującego pokrycia w środkach na rachunku dłużnika.

§ 6. 1. Czek rozrachunkowy stanowi dyspozycję wystawcy czeku (dłużnika) udzieloną bankowi do obciążenia jego rachunku kwotą, na którą czek został wystawiony, oraz uznania tą kwotą rachunku odbiorcy czeku (wierzyciela).

2. Na wniosek wystawcy czeku bank może potwierdzić czek rozrachunkowy rezerwując jednocześnie na jego rachunku odpowiednią kwotę na pokrycie czeku. Bank może potwierdzić również czek niezupełny.

3. Bank może gwarantować — w umowie zawartej z posiadaczem rachunku — pokrycie czeku rozrachunkowego, bez względu na stan środków na jego rachunku. Od kredytu wykorzystanego na zrealizowanie czeku wystawionego bez pokrycia bank pobiera od wystawcy czeku odsetki w wysokości ustalonej w umowie.

4. Na dowód zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, bank wydaje posiadaczowi rachunku książeczkę z blankietami czeków rozrachunkowych, opatrzonymi klauzulą „gwarancja zapłaty”.

5. Czek rozrachunkowy spełniający warunki określone w ust. 2 i 4 jest przyjmowany do zapłaty przez bank, w którym odbiorca czeku posiada rachunek, w celu uznania tego rachunku i obciążenia rachunku wystawcy czeku.

6. Termin przedstawienia do realizacji czeku rozrachunkowego wynosi 10 dni od daty wystawienia czeku.

7. Bank może odmówić przyjęcia do realizacji czeku rozrachunkowego bez gwarancji zapłaty i czeku bez potwierdzenia.

§ 7. 1. Przepisy § 6, z wyjątkiem ust. 4, stosuje się, odpowiednio do rozliczeń przeprowadzanych za pomocą czeków z rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

2. Bank prowadzący rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy gwarantuje pokrycie czeku, o którym mowa w ust. 1, bez względu na stan środków na tym rachunku, jeżeli czek opatrzony jest klauzulą „do rozrachunku”.

§ 8. 1. Akredytywa jest formą zabezpieczenia terminowości zapłaty za wykonane przez wierzyciela świadczenia rzeczowe.

2. Bank pokrywa należność ze środków dłużnika z zachowaniem warunków przez niego ustalonych.

3. Termin ważności akredytywy liczy się od daty jej otwarcia i wynosi 30 dni. W uzasadnionych wypadkach bank na wniosek dłużnika może termin ten przedłużyć.

§ 9. 1. Zobowiązania wynikające z rozliczeń planowych są regulowane poleceniami przelewu.

2. Wyrównanie rozliczeń, o których mowa w ust. 1, następuje w terminach ustalonych przez strony w umowach.

§ 10. W razie stosowania okresowego rozliczenia saldami, rozliczenie salda następuje poleceniem przelewu w terminach ustalonych przez strony w umowie.

§ 11. Przy realizacji tytułów wykonawczych oraz dokumentów mających moc takich tytułów stosuje się przepisy o egzekucji z rachunku bankowego.

§ 12. 1. W okresie przejściowym, tj. do dnia 31 grudnia 1989 r., rozliczenia bezgotówkowe mogą być przeprowadzane w formie inkasa bankowego.

2. Rozliczenie w formie inkasa bankowego następuje na podstawie żądania zapłaty wystawionego przez wierzyciela i złożonego w banku prowadzącym rachunek wierzyciela (inkaso pośrednie) lub w banku prowadzącym rachunek dłużnika (inkaso bezpośrednie). Za obsługę inkasa pośredniego i bezpośredniego bank pobiera opłaty w wysokościach ustalonych w odrębnych przepisach.

3. Żądanie zapłaty stanowi przekazaną bankowi dyspozycję wierzyciela obciążenia określoną kwotą rachunku dłużnika i uznania tą kwotą jego rachunku. Dolna granica dla jednego żądania zapłaty wynosi 300.000 zł.

4. Obciążenie rachunku dłużnika następuje po wyrażeniu przez niego akceptu na zapłatę. Akcept żądania zapłaty powinien być bezwarunkowy. Akcept może dotyczyć całości lub części kwoty objętej żądaniem zapłaty.

5. Dłużnik może upoważnić bank do pokrywania z jego rachunku określonych zobowiązań w terminie płatności, jeżeli przed upływem tego terminu nie złoży odmowy akceptu.

6. Akcept lub odmowa akceptu nie pozbawiają dłużnika i wierzyciela prawa do późniejszego wystąpienia z wzajemnymi roszczeniami.

7. Jeżeli dłużnik w ciągu miesiąca po terminie płatności nie wyrazi akceptu żądania zapłaty albo jeżeli zaakceptowane żądanie zapłaty nie zostanie, wskutek braku środków, pokryte w ciągu miesiąca po terminie płatności, bank zwraca wierzycielowi żądanie zapłaty.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: Z. Pakuła

**UWAGA P. T. PRENUMERATORZY DZIENNIKA USTAW
I MONITORA POLSKIEGO**

Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów uprzejmie informuje, że rozpoczął przyjmowanie przedpłat na prenumeratę na rok 1990. W celu dokonania wpłaty na prenumeratę:

Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
Monitora Polskiego — Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

- odbiorcy indywidualni otrzymają blankiety przekazów,
- instytucje i urzędy otrzymają druki „wpłata-zamówienie” (polecenie przelewu rozszerzone o część dotyczącą zamówienia z wydrukowanymi na 1990 r. obowiązującymi cenami prenumeraty).

Wpłaty należy dokonać w terminie do 31 października 1989 r.

Nowi prenumeratorzy otrzymują blankiety i druki po zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Cena prenumeraty 1 egzemplarza wynosi rocznie:

Dziennika Ustaw	zł 6800,—
Monitora Polskiego	zł 4800,—

Dokonanie wpłaty na prenumeratę **do dnia 31 października 1989 r.** i prawidłowe wypełnienie blankietów przekazów i „wpłat-zamówień” (dokładny adres z numerem kodu pocztowego) zapewni terminowe rozpoczęcie wysyłki. W razie przekroczenia terminu, zamówienie będzie realizowane z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty związane z wysyłką zaległych egzemplarzy.

Zamawiający prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego dla podległych jednostek proszeni są o przesłanie przy „wpłacie-zamówieniu” rozdzielników zawierających nazwę odbiorcy (instytucji lub urzędu) i pełny adres z **numerem kodu pocztowego**.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy informować Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

UWAGA:

Załącznik do Dziennika Ustaw, w którym ogłaszane są m.in. obszerniejsze akty prawne z dziedziny stosunków międzynarodowych, będzie rozprowadzany wyłącznie na indywidualne zamówienia sprzedaży egzemplarzowej.

Wszelkich informacji o prenumeracie udziela **Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1 tel. 42-14-78 lub 694-67-50.**

**WYDZIAŁ WYDAWNICTW
URZĘDU RADY MINISTRÓW**

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.